YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä heinäkuuta 2003 *

Asiassa C-87/01 P,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään P. Oliver ja H. M. H. Speyart, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-105/99, CCRE vastaan komissio, 14.12.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-4099) kumoamista

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ja jossa vastapuolena on

Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajinaan avocat F. Herbert ja avocat F. Renard, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann ja V. Skouris, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 25.6.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huo-

mautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.9.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla valituskirjelmällään, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.2.2001, hakenut muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-105/99, CCRE vastaan komissio, 14.12.2000 antamaan tuomioon (Kok. 2000, s. II-4099; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä hyväksyi Ranskan oikeuden mukaan perustetun yhteenliittymän nimeltä Conseil des communes et régions d'Europe (jäljempänä CCRE) kanteen, jossa vaadittiin kumottavaksi komission 15.2.1999 päivättyyn kirjeeseen sisältynyttä päätöstä (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla komissio kuittasi velkansa CCRE:lle tältä olevalla vastasaamisellaan.

Valituksen perustana olevat tosiseikat ja valituksenalainen tuomio

2 Valituksen perustana olevat tosiseikat on kuvattu seuraavasti valituksenalaisen tuomion 1—10 kohdassa:

"1 Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), joka on Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhteenliittymä, joka koostuu Euroopan paikallis-

ja alueviranomaisten kansallisista yhdistyksistä, sekä yhdistys nimeltä Agence pour les réseaux transméditerranéens (ARTM) ja Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhdistys nimeltä Cités unies développement (CUD) ovat tehneet 11.2.1994 ja 25.4.1995 kolme teknisen avun sopimusta komission kanssa.

2 Sopimukset koskivat kahta alueellista yhteistyöohjelmaa nimeltä MED-URBS ja MED-URBS MIGRATION (jäljempänä MED-URBS-sopimukset), jotka perustuvat Välimeren alueen kolmansia maita koskevasta rahoitusyhteistyöstä 29 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1763/92 (EYVL L 181, s. 5). Sopimusten 8 kohdan mukaan niihin sovelletaan Belgian lakia, ja niissä on myös lauseke, jonka mukaan siviilioikeudellisia asioita käsittelevillä Brysselin tuomioistuimilla on toimivalta, mikäli sopimuspuolet eivät saa aikaan sovintoa riitatapauksessa.

3 CCRE:n tilit tarkastettuaan komissio katsoi, että yhdistyksen oli palautettava 195 991 ecua MED-URBS-sopimusten osalta. Tämän vuoksi se laati veloituslaskelman nro 97002489N tälle määrälle ja vaati kirjeessään 7.2.1997 CCRE:tä maksamaan kyseisen summan.

4 Kirjeessä, joka saapui [CCRE:lle] vasta 23.2.1997, komissio perusteli maksukehotustaan yleisesti sopimusvelvoitteiden noudattamatta jättämisellä.

5 CCRE:n pyynnöstä komissio tarkensi kirjeessään 25.7.1997, että kuhunkin sopimukseen liittyviä budjetteja ei ollut noudatettu, koska kuluilla oli ylitetty budjettirajat ilman komission kirjallista ennakkolupaa.

6 [CCRE] piti komission eri kirjeissä sekä lukuisissa keskusteluissa omaksumaa kantaa vääränä ja kieltäytyi maksamasta vaadittua summaa.

7 Komissio kehotti 19.11.1998 päivätyllä kirjatulla kirjeellä CCRE:tä suorittamaan asianomaisen summan 15 päivän kuluessa kirjeen vastaanottamisesta.

8 Komissio vaati 3.12.1998 päivätyssä kirjeessään CCRE:tä suorittamaan 195 991 ecua ja toi esiin mahdollisuuden suorittaa maksu 'kuittaamalla [CCRE:n maksettavana olevat] summat yhteisön avustuksia vastaan tai oikeusteitse sekä pääoman että korkojen osalta'.

9 Vastauksena tähän kirjeeseen CCRE kiisti 18.12.1998 kirjeitse velkansa riidattomuuden ja vastusti kuittausta.

10 Komissio ilmoitti CCRE:lle kirjeessään 15.2.1999, että 'kyseinen saatava on luonteeltaan riidaton, määrältään tiedossa ja erääntynyt, mikä mahdollistaa kuittauksen'. Se ilmoitti lisäksi [CCRE:lle] päätöksestään (jäljempänä riidanalainen päätös) 'periä takaisin 195 991,00 euroa kuittaamalla sen sellaisia yhteisön avustuksia vastaan', jotka liittyivät tiettyihin toimiin (jäljempänä riidanalaiset toimet). Komissio totesi vielä lisäksi seuraavaa: 'Maksuja — — on pidettävä CCRE:n saamina niistä johtuvine velvoitteineen; maksu on ennakko, osittainen maksu tai lopullinen maksu.'"

3 CCRE nosti 20.4.1999 MED-URBS-sopimuksissa olevan oikeuspaikkalausekkeen nojalla kanteen Tribunal de première instance de Bruxellesissä (Belgia) riitauttaakseen saatavan, jonka komissio oli väittänyt itsellään olevan sopimuksen perusteella, sekä osoittaakseen samalla sen, etteivät Belgian laissa säädetyt edellytykset sopimusvelvoitteiden lakkaamiselle kuittauksen kautta täyttyneet.

4 CCRE nosti 28.4.1999 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

5 CCRE vetosi kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen oikeusperustan puuttumista, oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista ja EY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa (josta on tullut EY 253 artikla) määrätyn perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi aluksi valituksenalaisen tuomion 23 kohdassa komission oikeudenkäyntiväitteen katsoen CCRE:n kannekirjelmästä ilmenevän selvästi, että CCRE:n valitus koski komission 15.2.1999 päivättyyn kirjeeseen sisältynyttä päätöstä kuittauksen suorittamisesta eikä — kuten komissio väitti — 30.1.1997 päivättyä velkomusilmoitusta nro 97002489N ja että valitus tämän vuoksi oli tehty EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä alakohdassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan viides alakohta) tarkoitetussa määräajassa.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi ratkaisun oikeusperustan puuttumista koskevan kanneperusteen osalta ja kumosi riidanalaisen päätöksen seuraavin perustein:

"54 On muistettava ensinnäkin, että esillä olevan kanteen tarkoituksena on saada kumotuksi komission 15.2.1999 päivätyn kirjeen sisältämä päätös, jolla komissio kuittasi [CCRE:ltä] olevan vastakkaisen saamisensa, ja toiseksi, että osapuolet ovat antaneet Brysselin siviilioikeudellisia asioita käsitteleville tuomioistuimille toimivallan käsitellä riitoja, joita MED-URBS-sopimusten osalta syntyy. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi näin ollen tutkia vain edellä mainitun päätöksen laillisuuden niiden vaikutusten osalta, jotka aiheutuvat siitä, ettei riidanalaisia summia ole todellisuudessa suoritettu [CCRE:lle].

55 Tämän jälkeen on todettava, ettei yhteisön oikeudessa nykytilassaan ole nimenomaisia säännöksiä komission oikeudesta EY:n perustamissopimuksen 205 artiklan (josta on [muutettuna] tullut EY 274 artikla) mukaisena yhteisön talousarvion toimeenpanosta vastaavana toimielimenä suorittaa kuittaus sellaista yksikköä kohtaan, joka on toisaalta yhteisön varojen saaja ja toisaalta velallinen yhteisöä kohtaan siltä peräisin olevien summien osalta.

56 Yhteisön varoja koskeva kuittaus on kuitenkin sellainen oikeudellinen mekanismi, jonka soveltamista yhteisöjen tuomioistuin on pitänyt yhteisön oikeuden mukaisena edellä mainituissa asioissa DEKA vastaan ETY [250/78, tuomio 1.3.1983, Kok. 1983, s. 421], Continental Irish Meat [125/84, tuomio 15.10.1985, Kok. 1985, s. 3441] ja Jensen [ja Korn- og Foderstofkompagniet, C-132/95, tuomio 19.5.1998, Kok. 1998, s. I-2975] antamissaan tuomioissa.

57 Tämä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ei silti sisällä kaikkia esillä olevan asian ratkaisemiseksi tarpeellisia elementtejä.

58 On lisäksi huomattava, että olisi suotavampaa, että kuittauksen mukanaan tuomat ongelmat ratkaistaisiin lainsäätäjän antamilla yleissäännöksillä eikä yhteisöjen lainkäyttöelinten niiden käsiteltäväksi tulevissa riidoissa antamilla yksittäispäätöksillä.

59 Nimenomaisten asiaa koskevien säännösten puuttuessa ja jotta voitaisiin määrittää, onko riidanalaisella päätöksellä oikeusperusta, on nojauduttava yhteisön säännöksiin, jotka koskevat komission toimintaa, sekä edellä mainittuun oikeuskäytäntöön. Tässä yhteydessä on erityisesti otettava huomioon yhteisön oikeuden tehokkuuden periaate, johon kyseisessä oikeuskäytännössä on viitattu ([em.] asiassa Jensen [ja Korn- og Foderstofkompagniet] annetun tuomion 54 ja 67 kohta), sekä moitteettoman varainhoidon periaate.

60 Yhteisön oikeuden tehokkuuden periaate merkitsee sitä, että yhteisön varat on annettava käyttöön ja käytettävä niiden tarkoituksen mukaisesti.

61 Tämän vuoksi komission oli tässä tapauksessa ennen kuittausta tutkittava, voitiinko kuittauksesta huolimatta edelleen varmistaa kyseisten varojen käyttö tarkoituksiinsa ja niiden toimien toteutus, jotka olivat oikeuttaneet riidanalaisten summien myöntämiseen.

62 Tältä osin on muistettava, että kuittaus on tapa lakkauttaa kaksi vastakkaista velvoitetta. Tässä tapauksessa komission mukaan kuittauksen seurauksena lakkasi saatava, jota se vaati CCRE:ltä MED-URBS-sopimusten

perusteella, sekä ainakin osittain CCRE:n komissiolta oleva saatava, joka perustui yhteisön tukiin, jotka sille oli maksettava riidanalaisten toimien osalta. Tämän lisäksi on huomattava, että kirjeessään 15.2.1999 komissio täsmensi, että kuittauksen kautta suoritettuja maksuja oli pidettävä 'CCRE:n saamina niistä johtuvine velvoitteineen'. Näin tehdessään komissio ilmaisi vaatimuksensa siitä, että [CCRE:n] oli noudatettava velvoitettaan toteuttaa riidanalaiset toimet.

63 Viimeksi mainitun velvoitteen toteuttamiseen tarkoitettujen summien tosiasiallisen maksun puuttuessa on kuitenkin ilmeistä, ettei niitä käytetty tarkoituksensa mukaisesti ja että näin ollen vaarana oli, ettei riidanalaisia toimia toteutettaisi, mikä on yhteisön oikeuden tehokkuuden ja tarkemmin sanoen riidanalaisten summien myöntämispäätösten tehokkaan vaikutuksen vastaista.

64 Komission kanta tarkoitti sitä, että CCRE:llä oli edelleen käytössään MED-URBS-sopimusten mukaisesti myönnetyt ja komission takaisin vaatimat varat ja että kuittauksen tultua tehdyksi CCRE pystyisi edelleen käyttämään näitä varoja riidanalaisten toimien toteuttamiseen.

65 On kuitenkin aivan ilmeistä, että ellei CCRE:llä enää ollut käytössään mainittuja varoja, se ei voinut rahoittaa riidanalaisten toimien toteuttamista.

66 Riidanalainen päätös johtaa näin ollen komission väitetyn, MED-URBS-sopimusten toimeenpanoon liittyvän saatavan perimisen ongelman siirtämiseen riidanalaisten, yhteisön edun mukaisten toimien toteuttamiseen, jonka kuittaus nyt vaarantaa.

67 Riidanalaisia summia ei kuitenkaan ollut tarkoitettu CCRE:n velkojen maksamiseen vaan niiden toimien toteuttamiseen, joihin ne oli varattu. Tältä osin on korostettava, että esillä olevassa asiassa, toisin kuin [em.] asiassa Jensen [ja Korn- og Foderstofkompagniet] annettuun tuomioon johtaneessa tapauksessa (tuomion 38 ja 59 kohta), jossa asianomaisen asetuksen tarkoituksena oli taata viljelijöille tietynsuuruiset tulot, riidanalaisia summia voitiin käyttää vain niiden toimien toteuttamiseen, joita varten summat oli tarkoitettu.

68 Tältä osin on todettava, että komissio ei asiamiehensä istunnossa toteamasta huolimatta ole kyennyt osoittamaan edes tutkineensa ennen kuittausta sitä riskiä, jonka riidanalaisten summien tosiasiallisen maksun suorittamatta jättäminen aiheuttaisi vastaavien toimien toteuttamiselle.

69 Moitteettoman varainhoidon periaate tarkoittaa, että komission on toteutettava talousarviota perustamissopimuksen 205 artiklan mukaisesti, ja tämän periaatteen soveltaminen tähän tapaukseen osoittaa edellä olevan tarkastelun oikeaksi.

70 Sen velan perimisen osalta, joka [CCRE:llä] väitetään olevan komissiota kohtaan, on todettava, että koska CCRE ei ole maksukyvytön, komissio olisi voinut vaatia siltä maksua toimivaltaisessa belgialaisessa tuomioistuimessa.

71 Varmistaakseen riidanalaisten summien asianmukaisen käytön siinä tapauksessa, että sillä oli epäilyjä sen suhteen, miten CCRE hoitaisi yhteisön varoja, komissio olisi voinut harkita näiden summien maksun lykkäämistä ennaltaestävässä tarkoituksessa siten kuin se oli tehnyt niiden muiden varojen osalta, jotka CCRE:lle oli suoritettava.

72 Tällä tavoin komissio olisi voinut yhtäältä saada MED-URBS-sopimuksiin liittyvän velan perityksi ja toisaalta varmistaa sen, että CCRE:lle maksettavat riidanalaiset summat todella käytettiin riidanalaisten toimien toteuttamiseen.

73 Moitteettoman varainhoidon periaatetta ei voida määritellä vain puhtaasti kirjanpidolliselta pohjalta, jolloin olisi keskeisesti kyse sen arvioinnista, onko jokin velka muodollisesti maksettu. Päinvastoin periaatteen oikea tulkinta edellyttää huolta varainhoitotoimien käytännön seurauksista, jolloin on viitattava erityisesti yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteeseen.

74 Kaikesta edellä todetusta seuraa, ettei komissiolla ollut oikeutta tehdä riidanalaista päätöstä varmistautumatta etukäteen siitä, että päätöksestä ei aiheudu vaaraa kyseisten varojen käytölle siihen, mihin ne on tarkoitettu, ja riidanalaisten toimien toteuttamiselle, kun se olisi voinut toimia toisin [CCRE:n] maksettavaksi väittämänsä velan perintää ja riidanalaisten summien asianmukaista käyttöä vaarantamatta."

Valitus

8 Komissio vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion ja päättää kaikista tähän kumoamiseen liittyvistä oikeudellisista seurauksista ja

— velvoittaa CCRE:n korvaamaan muutoksenhausta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

9 Komissio esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, jotka koskevat saatavien kuittauksen käsitettä koskevan yhteisön oikeuden periaatteen loukkaamista, yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteen loukkaamista sekä hyvän taloushallinnon ja hyvän oikeudenhoidon periaatteiden loukkaamista.

10 CCRE vaatii yhteisöjen tuomioistuinta jättämään valituksen osaksi tutkimatta ja osaksi hylkäämään sen perusteettomana tai toissijaisesti hylkäämään sen kokonaan perusteettomana; CCRE vaatii myös komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kolmantena vaihtoehtona ja siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään, CCRE vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin antaa itse lopullisen ratkaisun asiassa hyväksymällä vaatimukset, jotka CCRE esitti ensimmäisessä oikeusasteessa.

Tutkittavaksi ottaminen

11 CCRE:n mukaan valitus on osaksi jätettävä tutkimatta. Se katsoo, ettei komission ensimmäinen valitusperuste täytä EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklassa asetettuja vaatimuksia eli tässä tapauksessa sitä, että perusteena on oltava yhteisön oikeuden vastaisuus. CCRE:n näkemyksen mukaan saatavien kuittauksen periaatetta, jota komissio väittää loukatun, ei esiinny yhteisön oikeudessa.

12 CCRE:n käsityksen mukaan ensimmäisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta voi aiheutua seurauksia myös toisen valitusperusteen ensimmäiselle ja kolmannelle osalle sekä kolmannelle valitusperusteelle, koska komissio itse korosti näiden olevan sidoksissa ensimmäiseen valitusperusteeseen.

13 Tältä osin on riittävää todeta, että kuten komissio aivan oikein on huomauttanut, sellaisen yhteisön oikeuden periaatteen olemassaolo tai puuttuminen, joka sallii saatavien kuittauksen, on nimenomaan yksi niistä oikeuskysymyksistä, joista asianosaiset kiistelivät ensimmäisessä oikeusasteessa ja joista ne muutoksenhakuvaiheessakin ovat eri mieltä, joten tätä kysymystä voidaan tarvittaessa käsitellä ainoastaan valituksen asiakysymyksen tutkinnan yhteydessä.

14 Tämän takia valitus voidaan ottaa tutkittavaksi.

Yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteen loukkaamista koskeva valitusperuste

Asianosaisten lausumat

15 Komissio väittää ensinnäkin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (em. asiat DEKA v. neuvosto ja komissio, Continental Irish Meat sekä Jensen ja Korn- og Foderstofkompagniet) seuraavan, että kuittaus suoritustapana ja toimituksena, jossa kaksi vastakkaista saamista yhtäaikaisesti lakkaavat, voi nimenomaisen säännöksen puuttuessakin tulla kyseeseen sellaisen yhteisön oikeuden periaatteen nojalla, joka perustuu kaikille jäsenvaltioille yhteisiin periaatteisiin.

16 Tämän nojalla komissio painottaa toisessa valitusperusteessaan, jonka kolme osaa on yhdistettävä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen, kun tämä katsoi valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteen edellyttävän, että ennen kuittausta

komission on tutkittava, onko kuittauksesta huolimatta kyseisten yhteisön varojen käyttö säädettyyn tarkoitukseen turvattu ja varojen myöntämiseen oikeuttaneiden riidanalaisten toimien toteuttaminen varmistettu.

17 Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tosiasiassa komission mielestä katsoi, kuten valituksenalaisen tuomion 54 kohdasta seuraa, että kuittaus on vaikutuksiltaan erotettava todellisesti suoritetusta maksusta. Komission mukaan tällainen erottelu ei kuitenkaan ole oikeudellisesti perusteltu, koska niin kuittaus kuin todellinen maksukin johtavat oikeudellisen velvoitteen lakkaamiseen. Tällainen erottelu ei ole perusteltu myöskään kirjanpidollisesti, sillä todellisella maksusuorituksella ja kuittauksen avulla tehdyllä suorituksella on aivan sama vaikutus taseeseen kuin sen hyväkseen saavan maksukykyyn; ensin mainitussa tapauksessa viimeksi mainitun varat lisääntyvät ja jälkimmäisessä tämän velat vähentyvät.

18 Tämän ohella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näin muotoilema ennalta varmistamista koskeva velvollisuus sivuuttaa komission mielestä yhteisön saatavien tehokkaan perinnän turvaamisedellytykset edellyttämällä velkojan toimivan pelkästään velallisensa käytettävissä olevien varojen mukaan sekä kuittaustarkoituksessa tai muussa perintätarkoituksessa.

19 Tällaisen velvollisuuden asettamisella ei komission mukaan myöskään ole juurikaan merkitystä siihen nähden, että todellisella maksusuorituksella kerran maksettu rahasumma voi olla muunlaisten perintätoimien — kuten ulosmittauksen — kohteena, jotka ovat yhtä haitallisia yhteisön kyseisille toimille.

20 Kuten valituksenalaisen tuomion 63—65 kohdasta ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näin esittämä periaate perustuu muutenkin komission mielestä virheelliseen oletukseen siitä, että yhteisön asianomaiset toimet voidaan rahoittaa ainoastaan niiden toteuttamiseen varatuin yhteisön varoin, mikä jättää huomiotta rahan lajiesineluonteen.

21 Samoissa valituksenalaisen tuomion kohdissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vielä lisäksi komission mukaan vääristi tosiseikkoja tai jätti toteamuksensa perustelematta. Mistään ei näet käy ilmi, mistä syistä CCRE:llä ei enää ollut käytössään MED-URBS-sopimusten mukaisesti saatuja varoja, eikä sitä, miksei sillä ollut käytettävissään tarpeeksi varoja riidanalaisten toimien toteuttamiseen; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päinvastoin huomauttaa kyseisen tuomion 70 kohdassa, ettei CCRE ollut maksukyvytön.

22 CCRE puolestaan katsoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen aivan oikein erotelleen valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa tarkoin komission suorittaman kuittauksen arvioinnin, joka tässä kuuluu yksinomaan Belgian oikeuden alaan ja Belgian tuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan, sekä riidanalaisten varojen tosiasiallisesti tapahtuvan maksamatta jättämisen, mikä merkitsee henkilölle vastaista toimea, joka voidaan riitauttaa ja kumota yhteisön lainkäyttöelimissä sen vaikutuksen osalta, joka sillä on kyseessä olevan yhteisön lainsäädännön tavoitteisiin.

23 Tämä erottelu vastaa CCRE:n mukaan täysin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, josta ilmenee, että kuittauksesta ei säädetä yhteisön oikeudessa vaan kansallisessa oikeusjärjestyksessä, ja toisaalta, että kuittaukseen sovellettava kansallinen lainsäädäntö ei saa loukata yhteisön oikeuden tehokkuutta (em. asia Jensen ja Korn- og Foderstofkompagniet, 37, 38, 41 ja 54 kohta).

24 Mainitussa oikeuskäytännössä on näin ollen CCRE:n mukaan täysin hyväksytty se näkemys, jonka mukaan komission on tutkittava ennalta, ettei suoritettava kuittaus loukkaa yhteisön oikeuden tehokkuutta.

25 CCRE toteaa, että toisin kuin edellä mainitussa asiassa Jensen ja Korn- og Foderstofkompagniet kyseessä olleet varat, joilla pyrittiin yleisesti kohottamaan maanviljelijöiden tuloja, ne rahasummat, jotka komissio esillä olevassa asiassa

väittää maksaneensa kuittauksen avulla, oli CCRE:n määrä osoittaa yhteisön erityistoimien toteuttamiseen, minkä vuoksi kuittaus oli tosiasiassa omiaan vaikuttamaan haitallisesti näiden toimien suorittamiseen.

26 Kun vaikutusta sen osapuolen taseeseen ei ole, jonka saatavaa vastaan kuittaus suoritetaan, kuittaus on omiaan aiheuttamaan vaikeuksia varainhoidossa ja niin muodoin vaarantamaan kyseessä olevat yhteisön toimet.

27 Komission esiin tuoman, yhteisön saatavien perinnän tehokkuuden vaatimuksen osalta CCRE toteaa, ettei sillä voida perustella CCRE:lle uskottujen yhteisön toimien vaarantumista varsinkaan silloin, kun saatavaksi väitetty perittävä summa on riidanalainen, kuten tässä.

28 Lopuksi sen väitteen osalta, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on väärin perustein katsonut riidanalaisten yhteisön toimien vaarantuneen kuittauksen johdosta, koska CCRE:n maksukyky, jota ei ole kiistetty, antoi sille tosiasiassa mahdollisuuden täyttää velvoitteensa, CCRE katsoo, että sen perusteella olisi hyväksyttävä, että velkoja voi jättää täyttämättä sopimusvelvoitteensa sillä verukkeella, että velallisella on käytettävissään riittävästi varoja täyttääkseen sen, mistä sen tuli saada korvaus.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Toisen valitusperusteen arvioimiseksi on riittävää todeta, että vaikka muuten kuin tuomioistuinteitse suoritettavaa kuittausta voitaisiin tietyin edellytyksin

pitää yhteisön oikeuden perusteella luvallisena, tällaisen kuittauksen edellytykseksi ei voida missään tapauksessa eikä vastoin sitä, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 60 ja 61 kohdassa todennut, asettaa velvollisuutta varmistaa ennalta, että kyseisten varojen käyttö säädettyyn tarkoitukseen ja näiden varojen myöntämiseen oikeuttaneiden toimien toteuttaminen on turvattu kuittauksesta huolimatta.

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen johtaessaan tällaisen velvollisuuden yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteesta, joka edellyttää, että yhteisön varat on annettava käyttöön ja käytettävä niiden tarkoituksen mukaisesti.

31 Väite tällaisesta periaatteesta näyttäisi nimittäin perustuvan kahteen oletukseen. Toisaalta yhteisön toimia varten suomat varat ovat sen jälkeen, kun ne on maksettu kolmannelle, joka on vastuussa näistä toimista, yksilöitävissä tämän omaisuudesta, ja ne voidaan siellä varata yksinomaisesti asianomaisiin yhteisön toimiin, mikä takaa näiden asianmukaisen toteuttamisen. Toisaalta näiden varojen käyttöön antaminen todellisella maksusuorituksella erottuu käyttöön antamisesta mahdollisin muin maksutavoin, kuittaus sallituksi oletettuna mukaan lukien.

32 Kuten kuitenkin komissio perustellusti huomauttaa, tällaiset oletukset ovat eri tavoin virheellisiä. Ensinnäkään niissä ei oteta huomioon rahan lajiesineluonnetta omaisuuden sisällä. Toiseksi niissä jätetään huomiotta se julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 91 kohdassa esittämä seikka, että velallisen omaisuus turvaa velkojille saamisen maksamisen, mikä merkitsee sitä, että kun yhteisön varat on kerran suoritettu yhteisön sopimuskumppanille, ne eivät lähtökohtaisesti ole turvassa tämän velkojien pakkotäytäntötoimilta. Kolmanneksi oletuksissa ei oteta lukuun sitä, että maksun muodon vaikutus asianomaisen omaisuuteen on neutraali.

33 Tästä seuraa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi kumota riidanalaista päätöstä sen vuoksi, ettei komissio ole täyttänyt väitettyä velvollisuuttaan varmistaa ennalta, että kyseisten varojen käyttö säädettyyn tarkoitukseen ja näiden varojen myöntämiseen oikeuttaneiden toimien toteuttaminen on turvattu kuittauksen tapauksessa, minkä takia komission toinen valitusperuste on katsottava perustelluksi.

Hyvän taloushallinnon periaatteen ja hyvän oikeudenhoidon periaatteen loukkaamista koskeva valitusperuste

34 Kolmannessa valitusperusteessaan komissio väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen loukanneen hyvän taloushallinnon ja hyvän oikeudenhoidon periaatteita.

35 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, että komissio olisi voinut vaatia saatavansa suoritusta toimivaltaisessa belgialaisessa tuomioistuimessa, se sivuutti komission mielestä kuittauksen tarkoituksen, joka on nimenomaan kulujen säästäminen ja prosessiekonomia sekä osapuolten välisissä suhteissa ja hyvän taloushallinnon mukaisesti että hyvän oikeudenhoidon vuoksi.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti niin ikään huomiotta hyvän taloushallinnon periaatteen asettamat vaatimukset todetessaan valituksenalaisen tuomion 70 ja 73 kohdassa, että komission periessä sopimuskumppanilta varoja kansallisessa tuomioistuimessa sen tulisi silti maksaa tälle kumppanille summa, jonka se on muuta kautta velkaa tälle.

37 Tältä osin on huomattava, että kuten valituksenalaisen tuomion 73 kohdasta ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei lopulta omien sanojensa mukaan ollut pakotettu päätymään siihen, että hyvän taloushallinnon periaatetta on loukattu, muutoin kuin sikäli, että sen mukaan tämän periaatteen asianmukainen tulkinta edellyttää, että asianomainen viranomainen huolehtii taloushallinnollisten toimiensa käytännön seurauksista ottamalla ohjenuorakseen yhteisön oikeuden tehokkuuden periaatteen. Viimeksi mainittuun viitaten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa, ettei komissiolla ollut oikeutta tehdä riidanalaista päätöstä varmistamatta etukäteen sitä, että päätöksestä ei aiheudu vaaraa kyseisten varojen käytölle säädettyyn tarkoitukseen ja niiden myöntämiseen oikeuttaneiden toimien toteuttamiselle, ennen päätöksen kumoamista tältä osin.

38 Kuten kuitenkin tämän tuomion 29—33 kohdasta käy ilmi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen asettaessaan tällaisen ennalta varmistamista koskevan edellytyksen.

39 Koska se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen, perustui täysin siihen, että komissio oli lainvastaisesti jättänyt tällä tavoin varmentamatta asian etukäteen, ja koska yhteisön oikeus ei mitenkään edellytä tällaista varmentamista, valituksenalainen tuomio on tällä perusteella kumottava ilman, että on tarpeen tutkia edemmälle komission väitteitä hyvän taloushallinnon ja oikeudenhoidon periaatteiden loukkaamisesta.

40 On silti huomattava, että — kuten komissio perustellusti on todennut — jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asettama etukäteen varmentamista koskeva edellytys hyväksyttäisiin, olisi tästä johdonmukaisena seurauksena, että vaatimusta olisi sovellettava paitsi silloin, kun maksu tapahtuu kuittauksen avulla, myös yleisemmin ottaen ennen missä tahansa muodossa tapahtuvaa yhteisön varojen maksua sekä ennen mahdollisten perintätoimien kohdistamista osapuoleen, joka on vastuussa yhteisön toimien toteuttamisesta. Tällaiset seuraukset kuitenkin ovat, kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 94 kohdassa muistuttaa, vaikeasti yhteensovitettavissa hyvän taloushallinnon periaatteen kanssa.

Kuittauksen käsitteen huomioon ottamatta jättämistä koskeva valitusperuste

41 Koska valituksenalainen tuomio on kumottava tämän tuomion 39 kohdassa esitetyistä syistä, ei ole tarpeen tutkia ensimmäistä valitusperustetta, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon saatavien kuittauksen käsitettä.

Kanne ensimmäisessä oikeusasteessa

42 Koska asia on ratkaisukelpoinen, on yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ratkaistava riidanalaista päätöstä koskeva kumoamisvaatimus, jonka CCRE on ensimmäisessä oikeusasteessa esittänyt.

43 Aluksi on riidan taustaa koskevan kuvauksen loppuun saattamiseksi todettava, että tämän tuomion 3 kohdassa mainittua kannetta ratkaistessaan Tribunal de première instance de Bruxelles totesi 16.11.2001 antamassaan päätöksessä, ettei komissiolla ollut saatavaa CCRE:ltä MED-URBS-sopimusten puitteissa. Komissio haki tähän päätökseen kuitenkin muutosta Cour d'appel de Bruxellesiltä (Belgia).

44 Samoin on tarkennettava, että kuten muun muassa asianosaisten esittämästä selvityksestä ilmenee, Belgian oikeudessa tunnetaan kolme kuittaustapaa: sopimusperusteinen, tuomioistuinteitse suoritettava ja suoraan lakiin perustuva kuittaus. Tällainen lakiin perustuva kuittaus, joka tapahtuu yksin lain vaikutuksesta, edellyttää, että kummatkin kyseessä olevat saatavat ovat riidattomia.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

45 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin aivan oikein on valituksenalaisen tuomion 23 kohdassa katsonut, CCRE:n vaatimukset on otettava tutkittavaksi, koska CCRE:n kirjelmästä käy selkeästi ilmi, että ne koskevat komission 15.2.1999 päivättyyn kirjeeseen sisältynyttä päätöstä suorittaa kuittaus, minkä seurauksena vaatimukset on esitetty perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä alakohdassa asetetussa määräajassa.

Ensimmäinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

46 Kannekirjelmässään CCRE esittää ensimmäisen kumoamisperusteen, jonka mukaan riidanalainen päätös tehtiin ilman yleistä tai erityistä oikeusperustaa, joka olisi oikeuttanut riidanalaisen kuittauksen. Ensinnäkään yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön nojalla yhteisön oikeudessa ei ole olemassa yleistä oikeusperiaatetta, johon komissio voisi nojautua suorittaakseen kuittauksen joltakin taholta olevan saatavan ja samalta taholta toiseen yhteyteen liittyvän sopimuksen perusteella olevan velan välillä. Toiseksi CCRE:n mielestä ei missään tapauksessa voida sallia komission kuittaavan norminluonteisista velvoitteista johtuvaa velkaansa jonkin jäsenvaltion — tässä Belgian — lain sääntelemästä sopimukseen perustuvasta saatavastaan.

47 Viimeksi mainituilta osin CCRE korostaa vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle myös, ettei tällaista kuittausta voida suorittaa yksin-

omaan komission tahdosta ja sellaisin edellytyksin, joita tämä pitää sopivina, ja vieläpä jättäen räikeästi huomiotta toimivaltaa ja sovellettavaa lakia koskevat säännöt.

48 CCRE katsoo kyseisten saatavien kuuluvan tässä tapauksessa kahteen eri oikeusjärjestelmään ja on sitä mieltä, että jos kuittauksen avulla tehtävää suoritusta pidetään esillä olevassa asiassa sallittuna, on mahdollisen kuittauksen edellytysten osalta noudatettava Belgian lakia, koska yhteisön oikeudessa ei ole määritelty tällaisia edellytyksiä. Tältä osin CCRE on vastauksena yhteisöjen tuomioistuimen esittämään kysymykseen täsmentänyt, että kun kyseessä on kaksi saatavaa, joita säännellään eri oikeusjärjestyksin, kuittaus voidaan suorittaa ainoastaan, mikäli kummankin oikeusjärjestyksen asettamat edellytykset täyttyvät.

49 Eräs Belgian lain muulle kuin sopimusperusteiselle tai tuomioistuinteitse suoritettavalle kuittaukselle säätämä edellytys ei kuitenkaan tässä tapauksessa täyty. Komission MED-URBS-sopimuksiin perustuvaksi väitetty saatava ei nimittäin ole Belgian lain vaatimalla tavalla riidaton, jotta lakiin perustuva kuittaus voidaan suorittaa, sillä osapuolten kesken kyseinen saatava on kiistetty vakavasti, minkä todistaa niin komission ja CCRE:n välinen kirjeenvaihto kuin asian käsittely Tribunal de première instance de Bruxellesissä.

50 CCRE painottaa tältä osin yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä vuoropuhelussa, että se seikka, että Tribunal de première instance de Bruxelles katsoi 16.11.2001 antamassaan tuomiossa, ettei komissiolla ollut saatavaa CCRE:ltä MED-URBS-sopimusten perusteella, vahvistaa sen, ettei kuittausta koskevien Belgian oikeussääntöjen vaatima edellytys saatavien riidattomuudesta täyttynyt.

51 Komissio sitä vastoin katsoo yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja erityisesti edellä mainituissa asioissa DEKA vastaan neuvosto ja komissio, Continental Irish Meat sekä Jensen ja Korn- og Foderstofkompagniet annetuista tuomioista seuraavan, että kuittausoikeus on yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate, jonka osalta yhteisöjen tuomioistuimen on vain vielä tarkennettava kuittauksen suorittamisedellytykset jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä käytettyihin ratkaisuihin nojautuen.

52 Viimeksi mainituilta osin komissio huomauttaa, että tällaisen oikeusvertailun seurauksena päädytään siihen, että kuittaus on sallittava mainitun oikeusperiaatteen mukaisesti, mikäli saatavat ovat lajiesineluonteisia, selviä ja vaatimiskelpoisia, mikä täyttyy nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, koska asianomaiset velat ovat samanlajisia eli tässä tapauksessa rahamääräisiä ja koska kummankin määrä oli tiedossa ja koska ne olivat vaatimiskelpoisia sen vuoksi, että ne olivat kuittaushetkellä erääntyneitä.

53 Istunnossa yhteisöjen tuomioistuimessa komissio totesi lisäksi katsovansa CCRE:n tapaan, että kuittauksen kahden sellaisen saatavan välillä, joista toinen kuuluu yhteisön oikeuden piiriin ja toinen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen piiriin, on täytettävä näiden kummankin oikeusjärjestyksen asettamat edellytykset.

54 Belgian lain kuittausta koskevien säännösten osalta komissio ei kiistä sitä, että lakiin perustuva kuittaus ei ole mahdollinen, koska saatava on kiistetty vakavasti.

55 Komissio on kuitenkin sitä mieltä, ettei MED-URBS-sopimuksiin perustuvia saatavia ollut tällä tavoin vakavasti kiistetty. Mitä tulee Tribunal de première

instance de Bruxellesin 16.11.2001 antamaan päätökseen, jonka osalta se korostaa hakeneensa muutosta, komissio katsoo, että koska kyseinen päätös annettiin riidanalaisen päätöksen jälkeen, se ei estä sitä, että komissio saattoi kuittauksen suoritushetkellä katsoa, ettei saatavaa ollut kiistetty vakavasti ja että se niin muodoin oli luonteeltaan riidaton Belgian oikeuden edellyttämällä tavalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Aivan ensiksi on muistutettava yhteisöjen tuomioistuimen jo katsoneen, että yhteisön lainsäädäntö voi synnyttää viranomaisen ja talouden toimijan välillä toisiaan vastassa olevia kuittauskelpoisia saamisia, kun se on todennut, että kuittaus voi todellisuudessa olla ainoa mahdollinen keino, jolla viranomaiset voivat periä maksukyvyttömältä toimijalta takaisin tämän perusteettomasti saamat summat (em. asia DEKA v. neuvosto ja komissio, tuomion 13 ja 14 kohta).

57 Yhteisöjen tuomioistuin onkin edellä mainitun asiassa DEKA vastaan neuvosto ja komissio annetun tuomion 20 kohdassa todennut talouden toimijan yhteisöltä yhteisöjen tuomioistuimen tuomion johdosta olevan korvaussaamisen lakanneen sen tultua kuitatuksi sellaista takaisinmaksusaatavaa vastaan, joka yhteisöllä oli tältä toimijalta tälle perusteettomasti maksettujen vientitukien ja valuutan tasausmaksujen takia ja jonka Saksan viranomaiset olivat siirtäneet komissiolle.

58 Tässä tapauksessa on kuitenkin riittävää todeta, että — riippumatta mahdollisista yhteisön oikeuden asiaa koskevista normeista — riidanalaisessa päätöksessä tehdyn kaltainen kuittaus ei missään tapauksessa ollut mahdollinen, kun otetaan huomioon, että toiseen kyseessä olevaan saatavaan sovellettavat Belgian

oikeuden säännökset eivät selvästikään oikeuta tällaista kuittausta, mikä riittää perustaksi kyseisen päätöksen kumoamiselle.

59 On näet huomattava, että — ja asianosaiset ovat tästä samaa mieltä — kuittaus merkitsee kahden henkilön vastakkaisten velvoitteiden yhtäaikaista lakkaamista.

60 Tässä tapauksessa kyseessä olevista saatavista toiseen sovelletaan MED-URBS-sopimusten nojalla Belgian lainsäädäntöä ja toiseen yhteisön oikeutta, ja asianosaiset ovat tästä yhtä mieltä.

61 Kuitenkin sikäli kuin sen yhteydessä kaksi velvoitetta lakkaa samanaikaisesti, tuomioistuimen ulkopuolinen kuittaus kahden eri oikeusjärjestyksen sääntelyn alle kuuluvan saatavan välillä tulee kyseeseen vain täyttäessään kummassakin kyseessä olevassa oikeusjärjestyksessä asetetut vaatimukset. Tällainen kuittaus edellyttää siis sen varmistamista, että kummankin saatavan osalta noudatetaan kulloinkin kyseessä olevassa oikeusjärjestyksessä asetettuja kuittausta koskevia ehtoja.

62 Sillä, että esillä olevassa asiassa toinen kyseessä olevista oikeusjärjestyksistä on yhteisön oikeus ja toinen erään jäsenvaltion oikeusjärjestys, ei tältä osin ole merkitystä. Kummankaan oikeusjärjestyksen pyrkimystä säännellä kuittausta ei voida asettaa kyseenalaiseksi yhteisön oikeuden ensisijaisuuteen liittyvien seikkojen perusteella. Onkin todettava, että se, että MED-URBS-sopimuksiin sovelletaan Belgian oikeutta, on seurausta asianosaisten vapaasta tahdosta, joka on

ilmaistu noudattaen perustamissopimuksia, jotka sallivat yhteisön toimielimen saattaa sopimussuhteensa jonkin jäsenvaltion lain alaisuuteen.

63 Kuten CCRE on perustellusti korostanut, eräs Belgian lain tuomioistuinteitse tehtävän tai sopimusperusteisen kuittauksen suorittamiselle asettama edellytys eli kyseisten saatavien riidattomuus ei selvästikään täyty. Kuten nimittäin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jo valituksenalaisen tuomion 6 kohdassa totesi, asiakirjoista ilmenee, että CCRE oli kirjeenvaihdossa ja keskusteluissa komission yksiköiden kanssa kiistänyt saatavan, jonka komissio väitti syntyneen MED-URBS-sopimusten nojalla. Tältä osin on myös huomattava, että olipa komission vireille paneman Tribunal de première instance de Bruxellesin 16.11.2001 antamaan tuomioon kohdistetun muutoksenhaun lopputulos mikä tahansa, niin se, että tämä viimeksi mainittu tuomioistuin, joka on MED-URBS-sopimuksissa olevan oikeuspaikkalausekkeen nojalla toimivaltainen, katsoi mainitussa tuomiossaan, että komissiolla ei ollut saatavaa näiden sopimusten perusteella, vahvistaa vuorostaan täysin sen, että CCRE:n esittämä komission väitteiden kiistäminen oli luonteeltaan ainakin vakava.

64 Tästä seuraa, että koska riidanalainen päätös annettiin, vaikka toista kyseessä olevaa saatavaa sääntelevän oikeusjärjestyksen säännöt sulkevat pois tämän saatavan lakkaamisen kuittauksen kautta, päätös on kumottava oikeusperustan puuttumisen vuoksi ilman, että on tarpeen tutkia toista saatavaa koskevia normeja eli tässä tapauksessa yhteisön oikeussääntöjä.

Toinen, kolmas ja neljäs kanneperuste

65 Koska CCRE:n ensimmäinen kanneperuste on hyväksytty ja koska riidanalainen päätös on tältä osin kumottu, ei ole tarpeen tutkia muita CCRE:n esittämiä kanneperusteita.

Oikeudenkäyntikulut

66 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista, kun valitus on perusteltu ja kun se itse ratkaisee riidan lopullisesti. Saman työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

67 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on huomattava, että vaikka komission valitus onkin perusteltu ja valituksenalainen tuomio kumotaan, annettavassa tuomiossa hyväksytään CCRE:n vaatimukset ja kumotaan komission riidanalainen päätös. Tämän johdosta komissio on velvoitettava korvaamaan CCRE:n oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhaussa, koska tämä on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kumotaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-105/99, CCRE vastaan komissio, 14.12.2000 antama tuomio.**

2) **Kumotaan Euroopan yhteisöjen komission 15.2.1999 päivättyyn kirjeeseen sisältynyt päätös, jolla komissio kuittasi velkansa Conseil des communes et régions d'Europelle (CCRE) tältä olevalla vastasaamisellaan.**

3) **Komissio velvoitetaan korvaamaan Conseil des communes et régions d'Europen (CCRE) oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa sekä vastaamaan omista kuluistaan.**

Rodríguez Iglesias Wathelet Schintgen

Gulmann La Pergola Jann

Skouris Colneric von Bahr

Cunha Rodrigues Rosas

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä heinäkuuta 2003.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti